

உ.
தேவீசகாயம்.

ஸ்ரீமத்

கைலாயவர்க்கத்தடிமையாகிய

திருக்குருகூர்

ஞானசித்தஸ்வராமிகள்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

ஜடாதாரவிளக்கமென்னும்
திருமந்திரம்.

இருநூறு.

இஃது

சேலம் ஜில்லா நாமக்கல் தாலுகா

சோளசிகாமணி மிட்டா ஜமீந்தார்

ம-நா-நா-ஸ்ரீ

இழம்பிள்ளை-குருநாதசெட்டியார்

அவர்களுடைய வேண்டுகோளின்படி

—♦—

சேலம்

சுதேசாபிமானி அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

கா-ஸ்ரீ பங்குனி

1992

IMU0089

தேவி சாகயம்.

குருவாழ்க.

சரித் திரவரலாறு.

நித்தியா பரோக்ஷகர்த்த வியஞ்சிருஷ்டித்த இவ்வுலகத்தினிடத்தப்பிணி, மூப்பு, மரணமென்ன மவத்தைகளை நீக்கி பிர்மானந்த வாழ்வை யடையுந் திருவருட்கருணையோங்கியநித்தியசொருபர்களான சாக்ஷாத் சித்தாதிகளின் கருணைப்பெருக்கால் தென்னாடுகள் பலவற்றிலுஞ்சிறந்து விளங்காநின்ற பாண்டி மண்டலத்திற் சிறப்புந் ஞோங்கிய தாம்பிர பர்ணி நதிக்கரையிற் றிருக்குருகொன்று வழங்கும் நவலிங்கபுரத்தி லவதார புருடரா யெழுந்தருளிப் பிரகாசிக்கும் ஸ்ரீமத் ஞானசித்தஸ்வாமிகள் தா மடைந்த ஸ்வானுபூதி பிரத்தியட்சத்தை யெளிதில திந்தயாவரு முணரும்பொருட்டுத்திராவிடபாஷை யிற்றிருவாய் மலர்ந்தருளிய சுமார் பன்னீராயிரங் கிரந்தங்களுள் அவரவர்களுக்குக்கிடத்த மட்டு மாககாங்கு மச்சிற் பதிப்பித்தக்கொண்டு வருவதா லும், இச்சடாதாரவிளக்கமென்னுந்திருமந்திரமான னு மேற்குறித்த ஸ்வாமிகளருளிய கலைஞான தீப மாயிரத்தின்கருத்தைச்சார்ந்ததாயும், மற்றயநூல்க ளுக்கும் திறவுகோல்போலுமிருப்பதா லிதனை முன் னரச்சியற்ற னேரிட்டது இன்னுமுள்ளனவும் முறை யே பதிப்பிக்கப்படும் மற்றய நூல்கள்தோறும் இந் துந்திபரின் சரித்திரங்களைப்பார்த்துக்கொள்க.

(குருவாழ்க)

உ
திருமந்திரம்.

இ ரு நூ று .

நூல்.

சுருதிமுடிவிற் றுலங்கிடுஞ்சோதிக்
சூரியவராகும் உயர்முனிசித்தர்
பிரியமதாசுப் பேசியநூலை
அறிவுடன்பார்க்க வானந்தமாமே. (க)

ஆனந்தபோதத் தறிவுள்ளமேலோர்
யினந்தவிர்த்திங் இருந்தனரப்பா
தானந்தவநெறி சார்பதிநின்று
பாணம்பருகப் பகருவோங்கேளே. (உ)

கேளேமுனிவர் கெவுளிகள்சித்தர்
பாளேபோகாமற் பகர்ந்திடுநூலின்
சூளேமறப்பைத்துலக்கியிப்பாரில்
ஆளாகவைத்த அறுமுகன்காப்பே. (ஊ)

காப்பான்மூலங் கணேசனார்வட்டந்
தாப்பாய்முகக்கோணந் தன்னிலேகேளு
மூப்பானஓங்கிறிங் முனியாதநீங்கங்
வாக்கானஅம்மை வல்லபைதானே. (ச)

தானானருய்யந் தனில்நடுவேகேள்
வேனாகொண்டு விரற்பிரமாணம்
ஊனாயிடையிங் கலையதின்மையந்
தானஞ்சுழிமுளை தன்னிறங்கேளே. (ரு)

கேளேவிறமும் கெடியானபால்பொல்
 சூளேவொடுக்கந் தோற்றமுங்காண
 முளேகுருவின் னடிதனிற்றொண்டு
 நாளேயிராறு வருடமுங்காதே. (கூ)

வருகின்றசுவாதிஷ்ட டானத்திற்கேளு
 விரியும்நாற்கோணம் விட்டதன்பின்பு
 முரியிருகோணம் முக்கோணவட்டம்
 அரியும்பிரமன் னருஞ்சரஸ்வதியே. (எ)

அருங்கின்றமந்திரம் அகாசிரேம்கேளு
 பொருளானநம்மம் புகளும்அம்யென்று
 நெரளும்நிறமோ பொன்னெனத்தோன்றி
 யிருனையகற்றி யீடேற்றுந்தானே. (அ)

யேத்தங்கனேச னிருப்பிடத்திற்கும்
 பார்த்தேயிரண்டு விரற்கடைதள்ளித்
 தோற்றுஞ்சுவாதிஷ்ட டானமறிந்தால்
 மாத்திரம்மணிபூ ரகத்தினைக்கேளே. (க)

கேளடாநாபிக் கமலத்திலேதான்
 ஆளடாவிந்து வதின்மேற்பிரபை
 வாளேவகாரம் உகாரமுமிட்டு
 தாளேஒங்காரஞ் சிரிங்கென்றுகட்டே. (க0)

கட்டியபின்பு கருத்தடனேகேள்
 அட்டியாமூல மதிலிதழ்நாறு
 வட்டமாமண்ணில் வரைந்திதழாறு
 நெட்டியநாபியிற் நின்றிதழ்பத்தே. (கக)

பத்தியாமாலும் பச்சையாம்வருணம்
வெற்றித்திருமகள் வீற்றிருப்பார்கள்
உத்தியதாக வுகப்புடன்கண்டால்
முத்தியிற் சேர்க்கமுன்றுணையாமே. (கஉ)

துணையாஞ்சுளுத்திச் சொன்னமுக்கோணம்
அணையாயதனுள் ளறுகோணமிட்டு
இணையாதவிந்தை யிட்டதினுள்ளே
அணலானசிம்வம் கிலீமென்றுசாற்றே. (கங)

சாற்றியபின்பு தன்னிறங்கேளு
தோற்றியசெம்மை சொல்லிதழீறு
நேற்றியருத்திரன் ருத்திரியோடு
போற்றியே நிற்கும்புதுமையைப்பாரோ (கச)

பாரோலிசுத்திப் பயனதைக்கேளு
கூறுகோணங் கொளுகியவிந்து
சேரோவகாரஞ் செழித்துஒங்காரம்
வாரிநீங்காரம் வகுத்தசிவயவே. (கடு)

சிவயநமவெனச் செபித்திடும்போது
அபயந்தந்தோமென் றழகாமகேசன்
உபயபதத்தி னெடுக்கமறிவித்
திறையச்சுடரை யேற்றுவிப்பாரோன். (கசு)

ஏற்றுமகேசற் கிதழும்பொட்டு
தோற்றுகிறம்மைக் கருப்பதவாகும்
சாற்றுமுறையே தனித்தனிகண்டாற்
குத்திரங்கண்டு துலங்கிடுவாயே. (கசு)

தலங்கும்லலாடஸ் தானத்திலேதான்
இலங்கும்மனோன்மணி யீசர்பொற்றாளில்
நலந்தருவட்டம் நடுவதிற்கேளு
கலந்தவைவன்னோணம் கட்டியபின்பே. (கஅ)

பின்புமுக்கோணம் பேசுமோங்காரம்
அன்புடனிட்டி மதன்பிறகேசேள்
இன்பமதாக வழுதிடுஹம்என்று
துன்பமகற்றிச் சொலித்தடுவாரே. (கக)

சொலித்திடும்போது சொல்லிதழிரண்டு
கெலிக்குஞ்சதாசிவன் தன்னிறங்கேளு
ஒலிக்கும்படிக நிறமதவாசி
சலிப்புகள்நீக்கித் தானாளுவாரே. (உ௦)

ஆளுவதன்றி யமுர்தமும்பாயுந்
தாழ்வுவராமற் றானுணாத்தோம்யாஞ்
சூளுமுலகிற் சொல்லாதேதோஷம்
மாளுவதில்லை வழியுணாத்தேனே. (உ௧)

உணாத்தோ முலகில்உத்தமர்க்காத
மணாத்தவிதத்தை மிகிழ்வுடன்யாமும்
நினாத்தீழாரின் நிட்சயங்கண்டு
பணாத்தமேலாளுதாரமும் பாரே. (உ௨)

பாரடாஅக்கினி மண்டலத்துள்ள
கடையறிந்தாற் குறையாதசித்தநீ
சீரடாவாசி திரும்பாதபாரு
பேராடாகண்டாற் பின்புசொல்வோமே. (உ௩)

சொல்லுவதென்ன சோதியைவிட்டு
புல்குமாதித்தன் மண்டலங்கேளு
வல்லவனானால் வகுப்பாய்பிரணவம்
எல்லையாயதனுள் உகாரமுமிட்டே. (௨௪)

இட்டிடுநீயும் ஏறுதவாசி
கெட்டியதான லமுர்தம்ததம்பும்
மட்டிலேயுண்டு மகாசித்தனாக்
கிட்டியசந்திரன் மண்டலம்பாரே. (௨௫)

மண்டலம்முன்றும் வகையாய்முடிந்தபின்
ஒண்டியஒரிதட் டாமரைமீதில்
அண்டர்கள் தேவரணைவரும்போற்றிக்
கொண்டிடுமவரைக் கூறுகின்றோமே. (௨௬)

கூறுந்தரியா தீதப்பதிதனில்
ஏறும்மதியை யிழுத்தப்பிடித்துமே
யாருமறியா திருந்தவாலாம்பிகை
கூரையரியக் கூறினோம்பாரே. (௨௭)

பாரோநீயுச்சிஸ் தானத்தின்கீழே
சோயுண்ணாக்கின் றிருமடத்தப்பால்
வீராகிநிற விளக்கினைத்துண்டி
ஆராய்ந்துபார்க்கி லம்பிகைதானே. (௨௮)

அம்பிகை யென்னுமாதிப்பொருளைக்
கும்பிடவேண்டும் குறிப்பதைக்கேண்மின்
தெம்புமிடைபிற் கலையைநெறுக்கி
நம்பும்சுழியின் னுட்டிவைப்பாயே. (௨௯)

வைத்திடுகின்ற வகையதைக்கேளு
பொய்த்திடுகாமற் புகலுவோம்யாரும்
நைத்தமனிதர் நயம்பெறவேண்டி
சொஸ்தமதாகச் சொல்லுவோங்கேளே. (௩௦)

கேளுவங்கென்று கெடியாயிழுத்தபின்
முளுசெங்கென்று மூட்டியபின்புகேள்
குளுமங்கென்று சுளியிலநிறுத்திடு
பாளுமாகாத பருதியும்வீசும். (௩௧)

வீசும்பருதி வெருகோடியாகிப்
பாசமொழித்துப் பலாபலன்காட்டுங்
கூசிடம்கண்கள் குமரிமையக்கண்டால
தாசனுமாகித் தனித்திருப்பாயே. (௩௨)

தனித்தேயிருந்து சமாதியில்நின்று
சனிப்பானஅன்னந் தண்ணீரினாயாய்
குனித்தறுமாதம் கொண்டியிச்சாதனை
பனிப்படச்செய்யப்பகர்ந்தனங்கேளே. (௩௩)

பகர்ந்தறுமாதம் பாதிவயிறதாய்
தகர்ந்திடமன்னந் தான்கொண்டபின்பு
யிகந்திடம்வாசி யிறையாமல்நிற்கும்
சுகந்தருஞ்சோதி அலங்குஞ்சடலம். (௩௪)

சடலம்வலுத்துத் தாமானபின்பு
உடலானதேகத் தொளியதுமின்னும்
யிடரானமாய்கை எல்லாமும்நீங்கும்
கடலேறுதோணி கைகண்டதாமே. (௩௫)

கண்டபொருளைக் கருதாதேதோஷம்
அண்டர்நகைக்க அழியுமுந்தேகம்
விண்டபொருளை வெளியுரையாமல்
கொண்டவர்வாழ்நது குடியேறுவாரே. (நக)

யேறுவாரென்று யெல்லோருஞ்சொன்ன
தீரமரிந்துசிறிதுபான் சொன்னேன்
பாரினிலித்தைப்பக்குவர்க்கன்றி
யாவர்க்குஞ்சொன்னால் நாசமுன்னுடலே.

நாசமதாதி நரகினில்வீழ்வாய்
தோஷமும்வநது சுற்றியிஞ்சொன்னோம்
ஆசைப்பசாசை யகற்றியெறிந்த
சீஷர்க்குச்சொன்னாற் செழித்திடுவாயே. (நஅ)

செளித்திடவேண்டி ல் தீட்சைகளோதி
கனிப்புடன்கற்பன் கருத் துடன்கொள்ளு
பனிகொலைசெய்து பாரிற்சுழன்று
விளியவிந்தோர்க்கு விள்ளவொண்ணாதே. (நக)

ஒண்ணுனையோகத் தொழுங்கதைக்கேரு
விண்ணுணமென்று விழித்திடவேண்டாம்
கண்ணனாதன்னால் கட்டிடனுன்றன்
நன்கணியமுக்தில் நடுவினிற்பாரே. (ச௦)

பார்த்திருந்தேபின் பகர்ந்தசூழியில்
சேர்த்திடுவிந்து திகைப்பறவொட்டி
சூத்திரமாகச் சொல்லுவோங்கேளாய்
மாத்தியவாசி வசிவசியென்றே. (சக)

வசுவசிபெந்து வாங்கியேழுச்சை
பசியாத்தலத்திற் பதித்திடும்போது
நிசியானசாதிரன் நின்றமடங்கி
வசியாயிரவி வளர்ந்திடும்பாரே. (சஉ)

வளர்ந்திடும்போது வங்கெனத்தாங்கி
பொனீந்திடுஞ்சுழியில் புதுமங்கென்று
நெனிந்திடக் கும்பித் திருந்திடிஸப்பா
துளிந்திடாவண்ண மமுர்த்தத்தலம்பே. (சங)

தலம்புமாரமுர்த மறிவுடன்கொண்டு
தலந்தனில்நீரா நென்றபற்றற்று
தலங்குணமற்றுக் கொலுவதில்நின்று
நெம்பொலிகேட்டுத் தேசிகநாமே. (சச)

தசிகனென்ற திருப்பெயர்கொண்டு
காசிகன்போலும் குறையாமல்வாழ்ந்து
சிகளற்று ஆனந்தமாகி
'சியேகாலன் தனையுதைப்பாயே. (சரு)

ததத்திடுங்காலை உவப்புடன்சென்று
ததத்தத்தவர்கள் பகையையெறித்து
ததக்கும்நமனை தானடித்தோட்டிப்
ததத்தபொருளின் புனைறிவாயே. (சசு)

நியாதமுட ரவணியிலேதான்
நியோரமொழியைப் பிறட்டெனச்சொல்லி
யாப்போயிக் கடுகாகத்தில்
நிவாரகென்று யானிட்டசாபம். (சசு)

இடமானமூலத் தெழுந்திடும்வாசி
வடமாகஇன்னம் வகுத்திடுவோம்கேள்
திடமாயிருபத் தோராயிரத்தோடே
அடமானதாறு னாறுசுவாசம். (சஅ)

சுவாசம்பரந்து தொல்லைகள்மிஞ்சி
அவாசமதாக வழிந்திடாவண்ணம்
நிவாசமதாக நினக்குயாம்சொல்வோம்
கவாசமதான கம்பமதொன்றே. (சக)

ஒன்றானநாபிக் கம்பத்திலேதான்
நன்றானதுவாரம் நாலஞ்சதாகும்
ஒன்றானஅன்னம் சென்றிடும்வாசல்
கன்றாந்துவாரம் கருவானதாமே. (ரு௦)

ஆகின்றதுவார மடைத்ததேயாகிற்
சாகின்றதேது தைரியம்மிகவும்
பே கின்றமனதைப் புகதுடன்கட்டி
மாய்கின்றஅண்ணாக் கடியினிற்சேரே. (ரு௧)

சேர்த்துமக்கென்று திறமுடன்கும்பி
பேற்றதுவாரம் யீரோழடங்கும்
ஆற்றவேரவியி லழுத்திரீகும்பி
கூற்றமோடி.க் குலைந்திடுவானே. (ரு௨)

குலைவதமன்றிக் கோமாள்தாமும்
விலைபதுவாகி வீற்றிருப்பாள்கான்
அலைவதுமேது அவனியிலேதான்
சவலைநெஞ்சினர்கள் தானறியாரே. (ரு௩)

அத்யும்விவரம் அரைகின்றோங்கேள்
பெருகியஉந்திச் சுழிநையிலேதான்
குத்யுமறியக் கூறிடுவோங்கேள்
எரிசின்றநாடி யெழுபத்திரண்டே. (௫௪)

எழுபத்திரண்டு ஆயிரமாமென்
றொழுவிதத்தினிற் றிசைநாடிபத்து
மொழுவிதத்தினில் மூன்றுயிர்நாடி
நழுவிப்போகாமல்நாஞ்சொல்லுவோமே.(௫௫)

சொல்லுவதென்ன வாதமோசன்
வெல்லுவமென்ற பித்தமுமய்யம்
நக்குங்குணத்தின் ஞாயமுனக்குச்
சொலலாமற்சொன்ன துறையறிவாயே.(௫௬)

துறையுமறியச் சொல்லிடுவோங்கேள்
இறைசின்றவாதம் யிடைகலையாகும்
நிறைசின்றபித்தம் பிங்கலையென்றோம்
விறைசின்றஅய்யம் விந்துவிற்றானே. (௫௭)

தானேயிவைகள் தனிக்குணந்தன்னை
மானேயுனக்கு வகுத்திடுவோங்கேள்
வேனானவாதம் விளங்கும்மலமாம்
தேனானபித்தம் தெனிவானநீரே. (௫௮)

நீரானபித்தத் தடியினிலய்யம்
வீராகிநின்ற பித்தினிற்சேருங்
கூராயிவைகள் நொருகும்விதத்தை
ஞாயந்துபார்த்துஅறிந்துகொள்வாயே.(௫௯)

கோள்ளுமிடகலை கூறுமிடக்கால்
உள்ளதல்மாரி யுயரேயெழுந்து
அள்ளுங்கபோல மதனிவஞ்சாடி
தெள்ளும்வலது கைதனிற்சார்பே. (௬௦)

சார்ந்திடும்பின்ருலை தன்வலக்காலிற்
சேர்ந்துகபாலத் தெழும்பியும்பின்பு
கூர்ந்தயிடது கரத்தினிற்சேரும்
ஆர்ந்தசுழிமுனை யதனையுங்கேளே. (௬௧)

கேளேகபோலத் திரண்டுக்கிடையில்
மூளேல்லாடஸ் தானத்தில்நிற்கும்
ஆளானமூன்றி லமர்கிரகங்கள்
ணளேவிதித்தங் கோடிடும்பாரோ. (௬௨)

பாரானநாடி பத்துமேசென்று
திரானதிசைவாய்வு தன்னிலேசேறுங்
கூரானஸ்தானங் குரிப்புடன்கேளு
ஆரானகாரிய மதன்பின்புதானே. (௬௩)

தானேகுதிங்கால் சந்துடனுந்தி
மானேசிரமுடன் மார்புங்கரமும்
ணனேபுருவம் முயர்ந்திடுமத்தி
வானானகாது வருத்திடுமுக்கே. (௬௪)

முக்கோடுபத்தாய் முன்னேபுகன்றோம்
தாக்கானமூலம் தன்னையறிந்து
வாய்ப்பாகுகின்று வழியேயடைத்து
சேர்க்காதபேர்என் றியங்கிடுவாரோ. (௬௫)

வாரானமூல வட்டத்தினுள்ளே
கூராயகார வடிவதுவாகிப்
பேராதியான பெருமானிருப்பை
ஆராய்ந்தபார்த்து அப்புறக்கேளே. (௬௬)

கேளேயகாரக் கிரீடமுகட்டில்
நாளோனத்தை நயத்தாடஞ்சேர்த்து
பாளேபோகாமற் பருதியைப்பார்க்கத்
தாளேமகாரந் தலைமீதுதாமே. (௬௭)

ஆனமனத்தை யதனிடத்தோட்ட
வானமதாக வயங்குமறிவு
ணனஞ்சென்ன மொருபோதயில்லைத்
தானவனாகத் தழைத்திடலாமே. (௬௮)

தழைத்திடும்போது சமாசமாக
அழைத்திடியார்க ளறிவுள்ளமேலோர்
உழைத்தஉணைப்புக் குறுநியைக்கேட்டால்த்
தழைத்தசின்மயத்தின் தன்னருளென்னே.

சின்மயவர்க்கத்தடிமைநானென்றால்
உன்னையெல்லோரு முபசரிப்பார்கள்
அன்னைபதத்திலடைவவும் வைத்தே
முன்னைப்பிறப்பை மொழிந்திடவாதே. (௭௦)

வாரானயோகம் வகையோவனந்தம்
போகநிற்கும் பிரபஞ்சமீதற்
கூராகநின்று குறிப்பையுணர்த்தி
ஆராயவொட்டா தலக்கழிப்பாமே. (௭௧)

அலக்கழிப்பனநி யதிலேகெதியிலே
மலைப்பைத்தவிர்க்கும் வகையுணையார்கள்
சலிப்பதைநீக்கித் தானுணர்ந்தேதான்
இலக்குடசொன்ன திவ்விருநாறே. (எஉ)

இருநாறப்போல யாருமுடைக்கிலர்
குருமுனிவற்கு கெடென்னை யினாலே
பெருநாலைப்பார்த்தப் போதுவாடி
விருநாறதனி லெழிதில்விளங்கும். (எங)

விளங்குமமூர்தம் விந்தவதாகும்
தளந்தனிலித்தைத் தின்றனனாணி
உளம்புமனத்தை யொருநிலையாக்கி
யழம்புமமூர்த மதனிலேசேரே. (எச)

சேர்த்தமக்கென்று திரும்புகளியிற்
பார்த்திடும்போது பராபரனியே
குத்திரமாகத் துலங்குந்திரோகம்
காத்துமடங்கிக் கதிபுகுலாமே. (எடு)

கதியாக்கமலச் சுழிமுனையீதற்
பதியாகநின்ற பரத்தைஉதி து
மதியாம்பகார வளையத்தினாலே
விதியாமனத்தை விவசத்துவையப்பாயே. (எசு)

வைத்தயிழுக்க வகையுணையானே
பொய்த்திடுகாமற் புதுவாழ்மப்பா
செய்த்தபடியே திரும்பமகா
சொஸ்தக்கொளுக்கிவழியிழுப்பாயே. (எஃ)

இழுத்திடும்போது ஏற்றமனத்தை
யழுத்தமதாதி யதனைப்பிரியாச்
சுழுத்திப்பதியிற் சுருக்குடன்கவத்தாற்
பழுத்துச்சீரம் பாஞ்சோதியாமே. (௭௮)

ஆகுமனத்தை யடக்கும்வகைகேள்
வேகுமன்மனை விவேகத்தினாலே
நோயிழுத்த அனியகரத்துட்
போலன்றயாடா புரலுவோங்கேளே. (௭௯)

புகழுமகாரப் பொற்கிரித்தன்னால்
இகழ்வுறக்கட்டி பேற்றமகரம்
வினைவினில்லவத்து வியப்புடனேயத்
துனைவினில்லவக்கச் சுருதமுடியே. (௮௦)

முடிவினிற்றோன்றம் முடரரித்தோரிப்
படிதனிற்பரம ஞானியதாகும்
அடிமுடிகண்டு அமர்ந்திடுவோர்க்கு
நடுவனுக்கண்டு நடுங்கிடுவாரே. (௮௧)

பாரேவிச்சாதனைப் பயின்றிடும்போது
கேரோபொதிகை முனிவன்றியானம்
கூராகச்செய்து கொன்றியசாபந்
திரேயிறகு தீர்த்தபின்றுனே. (௮௨)

சாபந்தவிர்த்த சடாதாரத்தேரி
கோபந்தவிர்த்த குருமொழிகொண்டு
பாவங்கள்கிதறும் பரமவன்றன்மொடு
பாவகமாக நயமுடஞ்சேறே. (௮௩)

சேர்த்திடும்வட்டச் சேழுஞ்சுடர்மேலே
பார்க்குமதியாம் பதியினுக்கப்பால்
வாய்ப்பாகநிறை வரசலுங்கண்டு
தாப்பானமேபந தன்னையும்பாரே. (அச)

கம்பத்தடியைக் கருத்துடனேதான்
இன்பமதாக விடைவழிக்கண்டு
அம்பிமுனைஞ் சுழியாதன்னில்
கம்பியைப்போலும் கமலமலரே. (அரு)

மலனாயறிந்து மகாசித்தனாதி
குலைவாளாகும் கூச்சலுங்கண்டு
அலைகள்மோகாத வருங்கடல்போல
குலாவியேறிற் குங்குறிப்பாயே. (அக)

குறிபாமிரவி கூடிமய்யம்
அறிவாகின்ற வஷ்டகிரிமேல்
அரியப்பதத்திற் றொற்றத்தருளால்
விரிவாகின்று விளங்கிடும்பாரே. (அள)

விளங்கிடக்கலசம் விர்ததைப்போல
தழும்பியேறிற்குந் தரத்தையுணர்ந்து
களங்கம்கற்றி கருத்துடனேதான்
உளமேகுளிர வுப்புடங்கேளே. (அஅ)

கேள்-ரவண்ணக் கடியதிலேதான்
கோளட்டவன்றிக் குலவுமமுர்தம்
தாளையமுர்த தலத்தையரிய
வேளையெமக்கு விளம்பினதாமே. (அக)

விளம்புமொழியின் விதத்தையறிந்து
சளமாமனத்தை ததரியமாக்கிப்
பழமைபைப்போலப் பாதையைக்கண்டு
உளமேமகிழ வுண்டனம்பாரே. (க௦)

உண்டபடியே யுமக்குநாஞ்சொல்வோம்
பண்டோர்மொழியின் பயனையுணர்ந்து
மண்டும்பிடரி யரும்வழிதன்னை
துண்டாயடைத்துதுலங்குங்கபமே. (க௧)

கவத்தினைநீக்க காலைமான்டான்
சிவத்தையறிந்து தேறலாக்கண்டாய்
அவத்தைகளெல்லா மன்றேயுடங்கும்
பவத்தையொழித்துப் பரகெதிரேரே. (க௨)

கதிரேர்வதற்கு கருத்துடஞ்சொல்வோம்
விதியாம்பிடாறி வினாத்தண்டிலேதான்
பதியானவாசல்ப் பஞ்சமுமுண்டுஞ்
சதியாங்கபங்கட் டன்னினைப்பாமே. (க௩)

நினைப்பாகவைந்து வாசல்வரையும்
உரைப்பாகநின்ற வுயிரையுமோட்டும்
நினைப்பானதங்கே செழுங்கதிர்போதும்
வினைப்பாகநின்று விளங்கிடுங்கேளே. (க௪)

வினங்குமமுர்தம் வின்னவகைகேள்
தலந்தனிலானெய் தானகைவிசம்
வவமானகைபான் வாககியேநீயும்
யுளமாயடைத்து ஒருபலநாளே. (க௫)

தானானமேலித் தனிக்கால்பவந்தான்
 னானாயகாத்து வுபராவியெய்யில்
 மானேககாத்து வரும்பருவத்தில்
 வேனாககாச்சும் விதப்படியாமே. (௧௬)

ஆமடாபொன்போ லழகாககாய்ச்சி
 தாமேயெடுத்தத் தனிக்கையத்தில்
 நாமடாவைத்தே டல்லதினத்தில்
 சோமனைக்கண்டு சொல்லியேவோமே. (௧௭)

சொல்லுவதென்ன ரவிதோற்றுமுன்னே
 வெல்லுவோமென்று விதமாயெழுந்து
 புல்குவலமுஞ் சலமுங்கழித்து
 நல்குமவித்ததை நானுசொல்லுவோமே. (௧௮)

ஒமென்றுசொல்லி யுள்ளேநினைத்து
 ஆமென்றெய்யை யறிவுடந்தொட்டு
 நாமேவலது பெருவிரலாலே
 தாமெனுமுண்ணாக் கடிதனிற்பாரே. (௧௯)

பார்த்துத்தடவப் பருதிமதிபோல்
 ஏற்றவிராகுக் கேதுவுமுண்டு
 சேர்த்தவலமாய் செழிப்புடனேதான்
 தோற்றமென்று சொல்லியேநாலே. (௨௦௦)

நாலுதிரந்தான் நலமுடனியும்
 மேலானவாசற் றன்னிலேதடவி
 காலனமென்னும் கபத்தையொழித்து
 பாலனைப்போலாம் பருவமுங்கேளே. (௨௦௧)

கௌரோமண்டலக் கௌரிதப்படியே
பாளையோகாமல்ப் பருவமாய்த்தேயத்து
கோணையகற்றிக் குறிப்புடன் பார்த்த
வாளையமுர்த மப்போத்தற்கும். (௧௦௨)

அப்போதானக்கு வழலதொம்ப
தப்பாதேசேந்தால் தனித்தமுதண்டம்
ஒப்பானகசாய முகப்புடன்கெ. வவாய்
எப்போதமுன்ற கெக்களிப்பாமே. (௧௦௩)

எக்களிப்பாக யிதகொள்ளும்போது
மிக்கானவன்னம் உச்சியிற்கொள்ளு
மக்கான்புகைபுனி யிரண்டையுந்தள்ளு
நக்கனைப்போலும் நடித்திடலாமே. (௧௦௪)

ஆமேகைத்த குருவையரிசியும்
தாமடாப்பாசிப் பயரதங்கட்டி
நாமேசனமதது நனந்தொருபோது
வேமாகக்கொண்டு வீற்றிருப்பாயே. (௧௦௫)

விருப்பாய்நியதப் படியைமண்டலம்
பொருப்பா தநிலை புளக்கம்தானில்
உருப்பானகீழ் முலத்தின்வழலை
விருப்பாகவோங்கும் விதத்தையுங்கேனே.

கேனையருண வுதையத்தெழுந்து
மீளையசல மின்போலக்கழித்து
தாளையமிட நித் தனித்தகத்தானைப்
பாளையவேண்டி பருந்திடுஞ்சோறே. (௧௦௬)

சோத்தொடுமுத்தி னெண்ணையுஞ்சேர்த்து
ஆத்திரமாக வதைச்சிறுவிரலால்
சோத்தேயெடுத்த திரும்பவபானம்
பார்த்தேசுழற்றிப் பகர்வின்றகாலை. (க௦அ)

காஸ்நாழிபோகக் கட்டும்மலக்கன்
கீழேயிழகிக் கிளம்பிடும்போது
மேலேயெழுந்து மிக்காசச்சுத்திசெய்
தானாகமேலே வழலைமுன்போலே. (க௦க)

முன்போலும்பின்னும் முனையகாமண்டலம்
அன்பாகச்செய்து அதன்பிரகேதான்
தென்பாங்கபமுஞ் சிதறியொழிந்து
பின்போகபாலத் தமுர்தமிறங்கும். (க௧௦)

இறங்குமமுர்த மெப்போதுமுண்டு
உறங்காதறங்கி ணனைத்தவிர்த்து
ஒருங்காககின்று வுயர்மலையேறி
சிறத்தேயிருக்கச் சின்மயநதானே. (க௧௧)

சின்மயானந்தச் செழுஞ்சுடர்தன்னை
உண்மையாக்கண்டா லோளிபேற்சடலம்
மின்மினென்றேதான் மிகவேதுலங்கும்
நண்மையைச்சொன்னோமநாதாக்கள்முன்னே.

முன்பேயடியேன் மொழிவதைப்பார்த்து
யன்பாகயென்னை யாறரித்தார்கள்
நன்பாயுரைத்தாய் நல்லவர்க்கென்று
என்பெயர்ஞான சித்தனென்றோ. (க௧௨)

சித்தன்கள் செய்து திறப்படவென்னால்
உத்தமமாக வுமக்குயாஞ்சொல்வோம்
புத்தியதரகப் புண்ணூர்பெரியோர்
அத்திமுதலவ னருனிஹற்கேளே. (ககச)

அருளையுருவா யவதரித்தோர்கள்
பொருளானசொல்லின் பொருளறிவார்கள்
இருளானகண்டத் தருகினிலப்பா
சரனும்மனத்தைச் சாக்கிறத்தேற்றே. (ககரு)

சாக்கிறந்தன்னிலத் தனியேமனத்தை
யாக்கியேபுந்தி யதனிற்றிரியம்
பொக்கியேவிந்து புழம்பெறவட்டம்
தேக்கியிம்மூன்றுஞ் செழிப்புடன்பாரே.

பாடாதன்னைப் பதிவாயறிந்து
கீரடாவளிப் புரவியிலேறி
தீரோதரியத் தலத்திலேநின்று
சீரோறுங்கண்ணைச் செனிப்புடங்கண்டே.

கண்டதோருந்திக் கருந்தாயறிந்து
என்டிசைபோற்ற யிருகருந்துரியத்
தன்மையிற்காலை யறிவுடனூணி
விண்டனிற்சொதி விளங்கவுமபாரே. (ககஅ)

விளங்கிவங்காயா புரியினுக்குள்ளே
முளங்குதாயத்தை முன்முறைநீக்கி
உளம்புமனத்தை பொருகிலேசேர்த்து
கனங்கமகதறித் கண்டிடநன்றே. (ககக)

நன்றாகமுன்னே நல்கும்வழி
ஒன்றேனுஞ்செய்த உறுதியதானால்
அன்றேயமுர்த மல்லும்பகனுஞ்
சென்றேசடத்துள் செழித்தம்பந்தானே. (கஉ௦)

தானானயோகந் தாமோவனந்தம்
வேனாகமுற்றும் விரித்தனர்பாரோ
தேனானவாசி யோகமென்றும்
மானேமவுனத்தி யோகமாமென்றும். (கஉ௧)

என்றுமகராச பத்தியோகத்தோடு
ஒன்றேபசுபதி யோகத்தினுடு
நன்றாஞ்சமாதி யோகமும்பின்பு
அன்றேராஜானந்த யோகமதாமே. (கஉ௨)

ஆமடாருளிகை யோகத்தினுடு
தாமேனும்ஞான யோகமாமென்றும்
போமேகெவுன யோகத்தினுடு
நாமடாசோன்னோம் நற்சிவயோகம். (கஉ௩)

சிவயோகமன்றி செய்வரனந்தம்
பவமானமூட்டை பறித்தெறிபாறு
அவமாகச்செய்வ ரட்டசித்தாலே
சிவலீலைகண்டு செழித்திடார்தானே. (கஉ௪)

செழித்திடுஞ்செய்தி சிவயோகமப்பா
செழித்திடுஞ்செய்தி தெவிட்டாதமுர்தம்
செழித்திடுஞ்செய்தி திரோகமபிஸத்தால்
செழித்திடும்வாசி திருவுடன்றானே. (கஉ௫)

திருமாமறையைத் திருவாய்மலர்ந்த
குருமாமுனிவன் கூரியயோகம்
யிருமுனுபத்தா யிருந்திடுகாலுன்
உருவாகத்தானே யுரைத்தார் பெரியோர்.

பெரியோருரைத்த பெருமையைக்கேளு
அரிவானதிகை யடக்கத்தைதீயும்
விரியாக் கணைச தீடிகையினோடு
பெரியாங்குண்டவியின் திகையினோடே.

ஒதுகிவத்தக் குயர்பதினொன்றும்
மாதவாஸம்பிகை வகுத்தபடியே
தீதிதவரா திருதிகையோடு
சோதியருமுதத் தோனடித்திகை. (கஉஅ)

ஒன்றானவரவ திகையின்பின்பு
நன்றானயோக திகையுஞ்செய்த
என்றமெய்ஞ்ஞான தீடிகையதாங்கில்
குனகுதசித்தர் திகையுஞ்செய்யே. (கஉக)

திகையிஸ்ஸாத சிவயோகமில்லை
திகையிஸ்ஸாதே திரும்பாதமுர்தம்
திகையிஸ்ஸாதே திரேகம்பிலக்காத்
திகைக்குயிரே சிவயோகமாமே. (கஉ௦)

திகைகளெல்லாஞ் சீக்கிரமோதி
மாகுபிகமயான மானடனத்தை
தாக்குதியில்லாமற் குன்றடைபின்பு
உகைமுமற்றுக் குளாவிடுவாயே. (கஉக)

குலாவியபின்பு குணரகிதத்தின்
பலாபலன்றன்னைப் பருந்தரைப்போங்கேள்
உலாவுமனத்தை பொருநிலையாக்கி
மலையத்தவிர்க்க மதிமையைக்கேளே. (கருஉ)

கேளேமனத்தைக் கெடியாயடக்க
மீளமலவாசி மிகவேயடங்கும்
குளேமனத்தைத் தலங்கியவண்ணாக்
காளுமிடத்தி லமத்தியபின்பே. (கருஉ)

பின்பேயுனக்குப் பேசுவோங்கேளு
என்போல்மொழிநது யாவர்தாஞ்செல்வார்
அன்பாமனத்தை யண்ணுக்கருகே
மின்பேலொடுக்கும் விதத்தையும்பாரே.

பாடாவுன்ற னுண்ணுக்கிலேதான்
தீரடாருளியைத் தீர்க்கமதாக
கோடாபார்க்குஞ் சமையத்திலேதான்
நீரடாவாசி நின்றிடுமுச்சி. (கருரு)

உச்சிதலத்தி லுபாயமதாக
மெயச்சுமனத்தை மிகவேறிறத்தி
அச்சக்கற்போ டடங்குஞ்சுவாசம்
நிச்சையமாக நின்றதைக்கேளே. (கருகூ)

நின்றநிலையே நிறவிபாங்கற்பம்
என்றேசுரு மின்பமதானூர்
நன்றாயுனக்கு காஞ்சொன்னபாதை
குன்றாமல்க்கண்டாங்க் கூறுகின்றுமே.

உருமுனிவர் குறித்தமரப்பை
யாருமறிய யியம்புகின்றோங்கேள்
சார்கின்றவுச்சித் தலத்திலழுத்தி
சேரும்மனத்தைத் தெனியாகப்பாரோ. (கருஅ)

பார்த்திடும்போது பகலிரவற்று
குத்திரவாசல் தாரந்தைக்கண்டால்
நாற்றிசையெல்லாம் நானென்பதற்று
வீற்றிருந்தாதி விழங்கிடுந்தானே. (கருக)

தானவனாகத் தனித்தேயிருந்து
மானாபிமான வாழ்க்கையுமற்று
கோனெனநின்ற குறிப்பையறிய
நானிதைச்சொன்னேன் நாதர்கன்முன்னே.

முன்னுன்வியாக்கிரம பாதருக்கேதான்
சோன்னமொழியின் றுலக்கமதனை
தன்னுலரிந்து தலைவனுமாகி
பண்ணோர்அதிக்கப் பலன்பெருவாரோ. (கசக)

பகர்ந்தமொழியின் பயனையுணர்ந்தச்
சுகந்தனில்நின்று மிலங்குவதாரேன்
உகர்ந்திடும்போது உருமாதினாதன்
சுகந்தனில்மச்ச கேந்திரராமே. (கசஉ)

கேந்திரரோடு கெணித்தபராசர்
சேர்ந்தசௌகாங் கிருதநாதரோடு
ஆய்ந்தகோரக்க ரகுள்வீருபாஷார்
சார்ந்தவில்லீஸ்பார் தரும்பைரவரோ. (கசரு)

பைரவனோடு வருசகானந்தர்
தெரியமாஞ்சித்த பாதன்கபாலி
அயிர்பற்பனாப னரண்டிண்டினியும்
வெயிற்காகசண்டேஸ்வரனோடுதானே. (கசச)

தானேநிராசன் தருநித்தியானந்தன்
மானேயல்ல மாப்பிரபுவினோடு
தேனானாக போதனன்பின்பு
வேனானசித்தர் வேண்டியபேரே. (கசரு)

பேரேயுனாக்க பெருகிடும்பொம்ப
வீரானதத்வக் கியானமறிந்து
கூராமென்றன் கொடுத்தண்டம்நீக்கி
பாரோசாரூப மாகின்றதாமே. (கசசு)

சாரூபமாகித் தனியேயிருந்து
வேருபமாகும் வெளியணடந்தன்னில்
கூராயுலாவி குணாகித்ததை
ஆராய்ந்துபார்த்து அடங்குவார்தாமே. (கசசு)

அடங்கிடுஞ்சோதி யாத்தமத்தன்னே
திடம்படநிற்குந் திகைப்பைக்கண்டால்
மடங்களுமங்கே மகானுக்கனங்கே
இடங்களைக்கண்டால் லேத்தமதாமே. (கசஅ)

ஏத்தமதாக யிருந்திடும்வாசி
குத்திரந்தன்னைத் துலக்கவுக்கேளாய்
பேற்றுமீராறு புனையறிந்து
காத்திடும்பேரைக் கடவுளார்தாமே. (கசக)

தான்பெருந்தீனித் தாமிஞ்சும்வேளை
வேன்றனிலக்காமக் கலவியுரக்கம்
வேன்படுபாசம் விருத்தியிவ்வாரும்
தேன்படும்வாசி சிதறிடுங்கேளே. (கரு0)

சிதறிக் கெடுத்து திரைநாராயாக்கிப்
பதறிடச்செய்தப் பலத்தைக்கெடுக்கும்
உதரியிவ்வாறா யோட்டியபின்பு
சவாரிநடத்துஞ் சங்கையைக்கேளே. (கரு1)

கேளேசந்தோஷம் கெடியாங்கைதரியம்
மூளையுறுதி யுயர்ந்தநற்சங்கம்
தாளேதத்வக் கியானம்புதுறம்
குளையிவ்வாருஞ் சூழ்த்திடிநன்றே. (கரு2)

இடமாகமுன்னேயியற்றும யோகத்துக்
குடனானத்தை யுரைக்கின்றோர்கேளு
திடமானயெண்பத்து கான்கதாய்முன்னோர்
வடமாகக்கோர்த்த வரிசையதாமே. (கரு3)

ஆமடாஸ்வதிகம் அடுத்தநோமுதமுகம்
தாமடாபத்மந் தனியானவீரம்
வேமடாபத்திரம் விசையானநேசரி
போமடாமுத்தம் புழுமயூரம். (கரு4)

உற்றகைத்தோ டொன்பதந்தானே
சுற்றாஸில்லை சுருக்கமதாரும்
உற்றவததோர்கள் நலயிசுமேலோர்ச்
குற்றதுகாலா சனயிதுதானே. (கரு5)

ஆசனம்நாலை யரிந்திலர்யாரும்
யோசனையில்லா தென்பதைத்தானே
பேசுவரன் றி பின்சொன்னநாலைக்
கூசாமல்நாமுங் கூறுகின்றோமே. (கடுக)

ஓமென்றும்வாமம் பிறத்துக்குதியை
தாமேயெடுத்து சத்துவம்போலே
வேமென்றமூலக் தன்னிலேவைத்து
தாமென்றதின்னி ழாகவுந்தானே. (கடு௭)

தாமென்றபீசந் தன்னிலேகேளு
தேனானதெற்கு குசைப்பினைவைத்து
ஊனானன் பிரானவாயுவைவீயும்
வேனாயினதயத் தலத்தினிலச்சேரே. (கடு௮)

சேர்த்திடும்பின்பு திரமுடனுச்சி
பார்த்தேயிருந்து பண்புடனீயும்
ஏத்தியதீபஞ் சித்திரம்போலும்
கார்த்தேயிருக்க கதிசேர்வதாமே. (கடு௯)

கதிசேர்வதன்றிக் ஈபாடந்திறக்கும்
விதியாளியாகில் வினையமாய்க்கண்டு
மதியோடுநின்று மகாசித்தனாகிப்
பதியோடுசேர்ந்து பண்புறுவாமே. (க௯௦)

பண்பானபற்பா சனமதைக்கேளு
வின்போன்றமூலந் தன்னிலேதானும்
நண்பானதெற்கு பாதமுமவைத்து
கண்போன்றவாம பாதத்திதைக்கேனே. (க௯௧)

பாதத்தைத்தெற்குப் பாதத்தின்மேலே
நீதத்துடனே நினைவுடன்வைத்த
தோதுத்தொண்டு கையதால்தானே
சாதுத்தபாதந் தனையேபிடித்தே. (ககஉ)

பிடித்தேயிதையத் தானத்திலேதான்
வெடித்ததோர்க்கண்டசங் கோசமும்பண்ணி
விடித்ததோர்நாசக் கிறிதிஷ்டியதாதி
நடித்தேயிருக்க நற்பதந்தானே. (ககங)

பதமாமுலகிற் பருதிநான்யட்டும்
யிதமாயிருந்தேவ் வினப்முங்கண்டு
நிதமுமகிழ்ந்து நிற்தொந்தமாகிச்
சதமாகிநிற்குந் தாயிததானே. (ககச)

இதகண்டபின்பு யேற்றசிக்கத்தை
சதாராயுனக்குத்தாஞ் சொல்வோங்கேளு
முதியாமவிருகூத்தின் மூட்டதில்லொண்டு
குதியின்றன்மூலங் குறிப்புடன்கேளே. (ககரு)

மூலத்தைச்சேர்த்த முனையோகவேஷ்டி
கோலத்துடனே குணமுடன்கட்டி
ஆலத்தையுண்ட வானூரிருக்குஞ்
சேலத்தைக்கண்டு செனிப்புடன்கேளே. (ககங)

செனிப்பாயிருந்த திரும்பவாகாசம்
செனிப்பாககண்டேக் கருத்துடன்கூம்பி
வினியானசோதி விழுங்கியமுன்னை
யனியாதவண்ண மரஞ்செய்குவானே. (ககஎ)

வானேகிவ்ராசனம் அருத்தபட்டிக்கே
தானேயாகாசந் தன்னையும்பார்த்து
ணனேயுள்வாழைய யொடுக்கிள்வாசத்தை
வேனாகப்பார்க்கும் விதப்படியாமே. (க௬அ)

விதமானமாய்கை கொண்டையுந்தானும்
சதமானகால்மேல் தான்றொங்கவிட்டு
விதமானபத்திரியத் தடன்றோசித்தேதான்
அடமாக்கும்பித்தத் தன்பின்புபூறி. (க௬க)

பூரித்தபின்பு பூரணந்தன்னை
ரோசித்தநிற்க நின்மலனாசிச்
சாதித்தபத்திரா சனத்தையுனக்குத்
தேரிப்படுத்த திரமதைக்கேளே. (க௬௦)

கேளேயிரண்டு கையதைப்பீசம்
குளேயடியிற் றுலங்கிடும்பித்தம்
மூளேநீழுத்திரா யாய்பிறங்கைக்கீழ்
மேலாயமுக்கி முன்போலிருந்தே. (க௬க)

இருந்ததிதுவே யேற்றிமும்பத்திரம்
ஒருங்கானவியாதி யோடிடுங்கண்டாய்
அறிந்தகோரத் கராசனமாமென்
அருங்காணுரைத்த வுபாயமிதாமே. (க௬௨)

ஆமடாயின்ன லாசனந்தன்னால்
வேமடாநாடி மிகவேயடங்கும்
தாமடாகண்டு தனித்தேயிருந்து
நாமடாசொன்னோம் நலம்பெறத்தாமே.

மேதினிதன்னில் மிகவானநூல்கள்
ஒதினிசித்த ருபர்பதம்போற்றி
வீதியதனில் விதித்ததின்றுலும்
வேதியர்க்காக விதித்தனம்பாரோ. (௧௭௪)

வேதியொன்று வினவிடும்பேரோ
சாதிகள்நீக்கி சமரசமாரி
சூதிப்பொருளை யனுதினம்போற்றி
யோதிடும்பேரோ உயர்குலமாமே. (௧௭௫)

ஆமெனுமனுநூல்க ளனேகவிதமாய்
தமேயுரைப்பரிச் சகத்தினிலப்பா
போயிந்திரியத்தைப் புகழ்விகஷயத்திற்
தாமதைச்சேர்க்கல் தாம்பெரிதென்றும்.

என்றேயுரைத்து மின்னஞ்சிஸர்கள்
என்றாமனத்தை புயராதமத்தோடு
என்றுமிணைப்ப திதுபெரிதென்றும்
அன்றேயுரைப்ப ரதுவெகும்பொய்யே. (௧௭௬)

பொய்யன்றிமெய்யைப் புகலுவோங்கேளாய்
அய்யோவுலகி லறிவுள்ளவர்க்காய்
உய்கின்றவாரி ருபாயமறிந்து
செய்கின்றநூலின் றிறமிதுதானே. (௧௭௭)

தானேசீவாற்றுமா தன்னையுணர்ந்து
மானேபரமாத் மாவுடன்சேர்க்க
ஆனகல்யோகமாமென முன்றோர்
வேளுயுரைத்த விதத்தையும்பாரோ. (௧௭௮)

பார்த்தேவைக்கியம் பண்ணுவித்தான்
சேர்த்தமனத்தைத் திரமாய்நிறுத்தி
கார்த்திகும்பாய்வைக் கருத்திற்றருத்திப்
போர்த்தியிருக்கப் பூரணம்நீயே. (௧௮௦)

பூரணமாகும் பொருளறியாமற்
காரணமென்ன கருதிடுவார்கள்
ஆரணந்தன்னை யறிந்துணர்ந்தோர்கள்
நாரணன்போலும் நண்ணுவர்தானே. (௧௮௧)

தாமேயறியார் தன்வழிவில்கார்
காமக்குகோதங் கடக்கவுமாட்டார்
சேமவசனஞ் சிலசிலசொல்லும்
பாமரத்தன்னைப் பார்க்கவொண்ணாதே.

பார்த்தாலுந்தோடம் பயனரியோனாச்
சேர்த்தாலுனக்குத் திருப்பாநாகம்
ஏற்றபடியே யிணக்கமுள்ளோர்க்கு
ஆர்த்தமொழியி னருத்தமும்பேசே. (௧௮௨)

பேசவும்வேண்டாம் பிணசெவ்வோர்கட
தோஷமும்வந்து சுற்றிடுஞ்சொன்னேன்
வாசவன்றேவர்கள் வகுத்தமுனிவர்கள்
சேர்களாகிற் திருவுடன்றானே. (௧௮௩)

திருமாமறைபயத் திருவாய்மலர்ந்த
குறும்முனிவன் கூரியயோகம்
இருமுன்றுபத்தா விருந்திடுநாலுள்
உருவாகத்தானே யுணர்த்தார்பெரியோர்.

தானேமுனிவர் தவசிகன்சித்தர்
 மாணேகௌனி வளர்ந்திடுமவானோர்
 வேனாபுரைத்த விதமானநூலுண்
 யானுமறிந்த வியற்கைவிதாமே. (கஅக)

தாரணைசெய்யார் தன்னையறியார்
 பூரணம்நின்ற புதமையைக்காணார்
 தாரணைதானே சடத்தினுக்ககங்கி
 தாரணைதன்னுற் சடமதமெய்யே. (கஅ௪)

மெய்யுளேவாழு மிகுபஞ்சபூதத்
 தய்யநம்வாய்வே யவனிவாய்வென்றும்
 தய்யவெளியே யுகைவெளியென்
 பையுனுட்டியே பகர்வெளியென்றும். (கஅ௫)

என்றும்முள்ளத் திருந்திடுமீகா
 அன்றேயுலகி லமைந்திடுநீராய்
 ஒன்றேயுள்மண்ணை யுகைமண்ணென்றும்
 அன்றேநினைத்தே யதன்பின்புகேளே. (கஅ௬)

கேளேமுழங்காஸ்க் கீழ்புரமட்டும்
 குளேபிரமன் றுலங்கிடுமென்றும்
 ஆளடாதொப்புள் அதுவகைவிஞ்ஞ
 தாளெனும்நீராயத் தான்கண்டபின்பே.

பின்பதில்நின்று பேசியமார்புக்
 கன்புள்ளருத்திர னக்தினியென்றும்
 தன்பமகற்றுஞ் சொல்புருவத்தோடு
 ஒன்றாமகேச னுற்றவாய்வென்றும். (கஅ௭)

உற்றபுருவத்துட னண்டமட்டும்
நற்சிவருபம் நல்வெளியென்றும்
முற்றும்மனமே யுயர்மதியென்றும்
சிற்பாஞ்சேதி திகளுமவாக்கென்று. (௧௧௨)

வாக்கினிற்றேய்வு வகுத்திடுங்காதிற்
போக்கியதேதி புழைந்திடுந்தோளுக்
காக்கியவிஷ்ணு ஹரிநற்புயத்திற்
றேக்குக்குத்ததில் திசுழ்மிறுத்தியவே. (௧௧௩)

மிருத்தியினோடு மிருமுபசத்துக்
குறித்திடும்பிரசா பநொக்கில்வாயுவு
விருத்திடுங்கண்ணில் விழங்கியருரியன்
பிரித்திடும்நாவிற் பேசும்வருணன். (௧௧௪)

வருணனினோடே வகுத்திடுமுக்குக
அருன்புவிமாதென் னந்தரியாமி
தெருவிந்தவீதம் திரமாய்வினைத்து
வருபஞ்சபூதம் மகாபூதந்தன்னில். (௧௧௫)

தன்னையம்மாய்கை தன்னிலையொடுக்கி
பின்னுமம்மாய்கை பேசுமாத்தமாவில்
நன்னயமாக நயமாயொடுக்கி
சின்மயநதானேன் ரிருப்பதுதானே. (௧௧௬)

தானுயித்தாரணை தன்வசம்வில்லார்
மானாபிமா வளக்குமொழிக்கார்
ஊனாஞ்சடத்தின் னொளியதைக்கோனார்
யினராமென்றே யியம்புமறையும். (௧௧௭)

மறையின்முடிவே மகாசெவயோகம்
 மறையின்முடிவே மதிநுதிமும்ஞானம்
 மறையின்முடிவே மானிசத்தாதி
 மறையின்முடிவிம் மறையிதானே. (௧௧௮)

தவத்தினுக்காதி தன்னையுணர்தல்
 தவத்தினுக்காதி தலைவனைக்காணல்
 தவத்தினுக்காதி சடந்தினைப்பேணல்
 தவத்தினுக்காதி அதரியமாமே. (௧௧௯)

அதரியம்விட்டார் தன்னுடல்கெட்டார்
 அதரியம்விட்டார் தன்னையுணரார்
 அதரியம்விட்டார் சமரசத்தேகார்
 அதரியம்விட்டார் தவமயவாமே. (௧௨௦)

அவனன்றிவேறென் றசையாததாலெத்
 தவனெயர்கட்டுந் தாசனென்றேயிக்
 குவையந்தன்னிற் கூர்ஞானசித்தன்
 கவமானதுலென் னுள்வாழிதானே

(முற்றுப்பெற்றது)

பொதிகாசலப்புலவன்
 பூங்குழல்கன்வாழ்.

